

[Tom Behnke]

le de penge, der bare bliver pumpet ud i det ene forsøg efter det andet. Socialministeren sagde det jo så flot, at der er evaluering koblet på nogle af projekterne. Dermed har ministeren også sagt, at det er der altså ikke på dem alle sammen, dvs. vi har en række forsøg, som svømmer et eller andet sted derude. Vi havde en rigtig god sag fra Aalborg, – jeg ved ikke, om ministeren kan huske den – fra Borgmester Hassingsvej, hvor man simpelt hen – det må man ikke sige i Folketinget, men så vil jeg sige, at man spiste og drak pengene op; så har jeg sagt det pænt. Og stadig væk har man i Socialministeriet ikke fået taget sig sammen til at få hånd i hanke med disse midler.

Så havde forslaget kun bestået af punkt 5, havde vi kunnet støtte det. Det kan være, at vi under udvalgsbehandlingen vil fremsætte ændringsforslag om, at de øvrige punkter udgår, sådan at vi kan støtte forslaget.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg vil gøre ordføreren opmærksom på, at det ikke er tilladt at bruge direkte tale.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg betragter dette beslutningsforslag som et ønske om at fortsætte det forsøgs- og udviklingsarbejde, der blev iværksat under navnet SUM-midlerne eller 5-punkts-programmet. Dette vil jeg gerne kvittere SF for; det program havde Det Radikale Venstre en væsentlig aktie i.

SUM-midlerne skulle bruges til at anvise nye veje og mere konstruktive måder at løse kommunale og amtskommunale sociale opgaver på. Men for Det Radikale Venstre stod det samtidig med vedtagelsen af 5-punkts-programmet ganske klart, at forsøgs- og udviklingsarbejde tager sin tid.

Det hjælper ikke, hvis vi i årevis har to side-løbende systemer, nemlig det etablerede på den ene side og udviklingsarbejdet på den anden. Det vil være spild af gode kræfter. Det Radikale Venstre er nu mere optaget af at få de indvundne erfaringer fra de forskellige puljemidler lagt ind i det etablerede system, sådan at vi med held kan få dette konstruktivt udviklet til at varetage de aktuelle sociale opgaver. Et eksempel kan hentes fra Folketingets forhandlinger i dag, nemlig lovforslag nr. L 249 om de særskilte bestemmelser om klubtilbud.

Puljemidler er en måde, Folketinget kan støtte nye målrettede initiativer på. Forhandlingerne om brugen af satsreguleringsmidlerne styrer, hvad partierne i det pågældende forhandlingsforløb prioriterer som områder, hvor det skønnes nødvendigt med en særlig støtte. Det Radikale Venstre foretrækker, at partierne fortsat forhandler på den måde, dvs. at Folketinget er det overordnede råd.

Det Radikale Venstre kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er vigtigt, at der til stadighed foregår et udviklingsarbejde på det sociale område. Nye behov melder sig, nye opgaver kommer til, der er behov for nytænkning og nye måder at gøre det på; så langt er jeg enig med forslagsstillerne. Det er vigtigt, at der stadig væk gror noget nyt frem, som bliver prøvet af for at se, om det er noget, der kan bære.

Men der foregår jo allerede meget udviklingsarbejde, forsøgsarbejde, dels i offentligt regi, dels i privat, og den viden, der bliver opsamlet, de erfaringer, man indhøster, udveksles så i fagpressen, ved kurser, konferencer osv.; der foregår faktisk temmelig meget, som bliver spredt rundt i systemet. Socialministeriet har nogle midler, som kan støtte op omkring det arbejde, og puljemidlerne bliver brugt flittigt og er med til at støtte de initiativer, den idealisme, som gror og vokser rundt omkring.

Når det er sagt, vil jeg gerne udtrykke lidt skepsis over for dette forslag. Jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt, at man sådan formaliserer og institutionaliserer dette arbejde ved at lave nogle lokale, sociale forbrugerråd. Jeg er bange for, at noget af spontaniteten går tabt, hvis man skal til at opbygge sådan nogle enheder, så den formalisering af arbejdet er jeg ikke sikker på er rigtigt.

Jeg vil hellere, at vi ser kritisk på det arbejde, som vi gør allerede nu – altså de puljemidler, vi har – og ser på, om vi udnytter dem rigtigt. Det, der er behov for, er måske også en opsamling af viden og erfaring og evaluering af de midler, der bliver brugt, men ligefrem at lægge det ud til nogle lokale, sociale forbrugerråd, den tanke har jeg ikke så meget tro på.

Man må vel også acceptere en vis spildprocent på dette område. Forsøg på det sociale område vil jo ikke altid lykkes. Der vil altid